

РЕШЕНИЕ

№ 4191

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4339** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Х.“ със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 срещу РЕШЕНИЕ от 05.03.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 8-ми състав по нахд № 18980/2012 г., с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба сериен номер К 0332589 от 06.09.2012г., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът поддържа, че издаденият електронен фиш не съдържа указание за трите имена и длъжността на издалото го длъжностно лице, което пречатства проверката за неговата компетентност, както и датата на издаването му. Поддържа незаконосъобразност на наложеното му административно наказание, тъй като е наложена „глоба“ на юридическо лице, на което следвало да бъде наложена имуществена санкция. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде

отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено наложеното му административно наказание.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че обжалвания ЕФ съдържа всички законоустановени реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП и касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 8-ми състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 06.09.2012г., в 14:48 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от хотел «Плиска» към «О. мост» лек автомобил марка «Мерцедес МЛ 270 Ц.» с ДК [рег.номер на МПС] извършил нарушение за скорост №201209063130, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №FOEAB5120000, а именно при разрешена скорост от 50 км/ч, определена с пътен знак, е установена скорост на движение от 71 км/ч или превишение на разрешената скорост с 21 км/ч., в нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП. При направена справка в Централната база данни на КАТ е установено, че собственик на автомобила е [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б.

Видно от съдържащата се в административно наказателната преписка обратна разписка R PS 1040 01ZD5A E електронният фиш сериен № 332589 е връчен на представител на касатора на 28.09.2012г., след направена справка относно собствеността на МПС. Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на ЕФ по чл.189, ал.4 ЗДвП собственикът на МПС заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Касаторът не е представил декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, че автомобилът е бил управляван от друго лице. Ето защо ЕФ е издаден на собственика на автомобила [фирма], ЕИК[ЕИК].

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш се издава в отсъствието на контролен орган и на нарушител и съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. При правилно приложение на закона районният съдия е приел, че обжалваният ЕФ съдържа всички реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП – място (гр.С., по [улица]с посока на движение от хотел «Плиска» към «О. мост»), дата и час на извършване на нарушението (на 06.09.2012г., в 14:48 часа), регистрационния номер на МПС и неговия собственик. Извършено е фактическо описание на нарушението чрез данните за разрешената, установената и превишена скорост. Снимковият материал, приложен в преписката (№FOEAB5120000), съдържа данни относно: дата и час на нарушението, измерена скорост, точно местоположение на автомобила, посока на движение и регистрационен номер на автомобила.

Касационната инстанция намира за неоснователни доводите на касатора, че административно наказание е наложено от некомпетентен административно наказващ орган, тъй като в случая е налице специална законова норма (чл.189, ал.4 ЗДвП), която допуска съставяне на АУАН в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Към датата на изготвяне на снимковия материал е известен автомобила, но не е известен нарушителя - това може да бъде както собственика на автомобила, така и друго лице, посочено в декларация на собственика по чл.189, ал.5 ЗДвП.

Обжалваният пред СРС електронен фиш отговаря на законовата дефиниция по пар.1 от ДР на ЗАНН - електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Изложените в касационната жалба доводи от правната теория относно характеристиките на «документа» в случая са напълно неотнормирани. Няма законово изискване ЕФ да съдържа подпис на длъжностно лице, доколкото това е несъвместимо с определението по пар.1 от ДР на ЗАНН.

Въпреки наличието на достатъчно убедителни доказателства за извършване на нарушението по чл.21, ал.2 ЗДвП, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №FOEAB5120000, то е налице основание за отмяна на обжалвания пред СРС ЕФ поради неправилното налагане на юридическото лице [фирма], собственик на автомобила, на административно наказание „глоба“. Съгласно чл.188, ал.2 ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая, видно от редакцията на обжалвания електронен фиш наказание е наложено на юридическото лице [фирма].

Съгласно чл.83, ал.1 ЗАНН на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция. Административното наказание «глоба» се налага единствено на физически лица. Допуснато е грубо нарушение на правилата

относно ангажирането на административно наказателната отговорност на юридическите лица. По отношение на същите е недопустимо налагането на административно наказание «глоба», допустимо единствено по отношение на физическите лица. Касае се за императивни разпоредби, за чието приложение касационната инстанция следи служебно. По изложените съображения е налице формално основание за отмяна на обжалвания пред СРС електронен фиш. Като не е установил допуснатото нарушение на закона районният съдия е допуснал в обжалваното решение касационно основание по чл.348, ал.1, т.1, вр. ал.2 НПК. Обжалваното решение следва да бъде отменено на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. По същите съображения – поради неправилно приложение на материалния закон относно вида на наложеното административно наказание следва да бъде отменен и обжалвания пред СРС електронен фиш.

Поради наличие на формално основание за отмяна на електронния фиш е безпредметно обсъждането на касационното оплакване за липса на редовно призоваване на жалбоподателя за о.с.з. на 20.02.2013г.

По изложените съображения Административен съд София - град, II -ти касационен състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 05.03.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 8-ми състав по нахд № 18980/2012 г., с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба сериен номер К 0332589 от 06.09.2012г., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на „Х.” със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП и вместо него

ОТМЕНЯ изцяло електронен фиш за налагане на глоба сериен номер К 0332589 от 06.09.2012г., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на „Х.” със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лв. за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.